

[Bertel Haarder]

sådan at andre kommuner kan lære af det. Det er netop derfor, vi inden for venstre støtter det kommunale selvstyre, det er ikke for, at vi skal lave retningslinjer, hvorefter kommunerne haver sig at rette, så at kommunerne bliver ens. Vi ønsker, at kommunerne skal kunne være forskellige, skal kunne vælge forskellige løsninger og derved være til inspiration for hinanden, hvorved nye ideer kan prøves, uden at man skal spørge minister og direktorat, samtidig med at andre kan lære af det, som nogle har forsøgt. Går det godt, kan det være en inspiration, så det breder sig, og går det dårligt, er der ikke sket så meget, fordi det jo kun var i et enkelt amt, man havde forsøgt sig sådan.

Alt taler for, at vi også gør dette område til et åbent system, hvor man kan forsøge sig frem, og jeg tror, det er ministerens hensigt, og at de retningslinjer, der kommer, vil være så rummelige, at det bliver en virkelig decentralisering og ikke blot en pseudodecentralisering.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Udlægningen af åndssvageforsorgen og den øvrige særforsorg m. v. er en af de største opgaver, som det fra 1980 overlades til amtskommunerne og kommunerne at administrere. Selv om denne decentralisering har været diskuteret igennem de sidste 7-8 år, vil jeg gerne have lov til at sætte et spørgsmålstegn ved, om tidspunktet 1. januar 1980 er det rigtige. Jeg ved, der er meget, der skal forhandles inden den tid, og min tvivl skyldes, at alle de spgede tråde, der skal redes ud inden den endelige overførsel, er mange og lange. Der må være helt klare linjer mellem de respektive ministerier, amtskommuner og kommuner. Det vil kræve mange og lange forhandlinger, som ikke bør have et fastlåst tidspunkt hængende over hovedet.

Når dertil kommer, at det er vore handicappede medborgeres fremtidige status i vort samfund, det drejer sig om, skylder vi dem den størst mulige hensyntagen og faste rammer for tilværelsen.

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig decentraliseringen, og vi kan også tilslutte os forslagets paragraffer med hensyn til tjenestemændenes og det øvrige personales vilkår ved overgangen til kommunal ansættelse, i lighed med hvad vi har gjort ved de

øvrige statslige institutioners overførsel til kommunerne.

Socialministeren siger i sin fremsættelsestale, at der er tale om et rent administrativt foretagende. Jeg vil medgive ministeren, at samtlige institutioner overdrages vederlagsfrit. Men amtskommunerne forpligter sig dog til at overholde socialstyrelsens udbygningsplaner samt ligeledes at overholde ændringsforslag til bistandsloven, der pålægger amtskommunerne forskellige opgaver såsom rådgivning m. v. for den kommunale sociale rådgivning.

Jeg vil også gerne komme med en enkelt bemærkning med hensyn til driften af særforsorgens institutioner. Hvorledes vil man udregne de generelle tilskud til de kommuner og amtskommuner, hvori de respektive institutioner er beliggende? Det vil være et meget stort arbejde, fordi der skal tages hensyn til den enkelte handicappede og den enkelte handicappedes situation. Men trods de kritiske bemærkninger – og de gælder især tidspunktet for overførslen – tilsiger vi fra det konservative folkeparti vores medvirken til et positivt udvalgsarbejde.

Gerda Møller (KF):

I det konservative folkeparti kan vi gå ind for tanken om, at den pædagogiske bistand for alle undervisningspligtige børn samles i undervisningsministeriet. Vi kan også gå ind for, at der gennemføres en samlet lovgivning for al specialundervisning, og at de handicappede børn får en oplæring så nær det normale som muligt.

Vi finder også, at de kommunale myndigheder vil have bedre muligheder end staten for at koordinere de forskellige servicefunktioner i samfundet, så de bliver til størst mulig gavn for den enkelte; kommunerne er trods alt nærmere på barnet og hjemmet. Men vi vil have lov til at sætte et spørgsmålstegn ved, om denne udlægning af særforsorgen skal ske lige nu og med så kort en forberedelsestid, som der bliver. Det er ikke vort indtryk, at man ude i kommunerne er ligefrem vilde efter at få nye arbejdsopgaver lagt ud. Tværtimod er det almindelige indtryk det, at de spørger, om ikke de kan få et pusterum og i hvert fald tilstrækkelig tid til at sætte nye initiativer, som staten lægger ud til dem, i gang.